

обліку матеріальних ресурсів на заводських складах виробничих підрозділів у групах відділів матеріально-технічного постачання [2].

Таким чином, до основних заходів щодо удосконалення обліку виробничих запасів належать:

- обґрунтування нормативної бази здійснення матеріальних затрат;
- впровадження засобів автоматизації;
- при організації та виборі методики обліку виробничих запасів враховувати особливості діяльності кожного окремого підприємства.

Отже, вирішення комплексу суперечливих та дискусійних питань обліково-аналітичного управління виробничими запасами є досить актуальним і потребує подальших досліджень з метою створення передумов для формування більш ефективної обліково-управлінської моделі.

Список використаних джерел:

1. Ловська І. Д. Організація та ведення обліку виробничих запасів в інформаційному середовищі / І. Д. Ловська / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/ptmbo/2014_1/20.pdf

2. Чобанюк О. А. Сучасні проблеми та напрями вдосконалення ведення обліку виробничих запасів / О. А. Чобанюк/ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.nbu.gov.ua/portal/natural/Nvuu/Ekon/2014_34/.../6_4.htm

3. Князюк І. Актуальні проблеми обліку виробничих запасів на підприємствах України / І. Князюк // Удосконалення обліку й аналізу в системі управління підприємства. – 2015. – С. 63-65

ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ЗАХОДІВ З ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ НА КОМУНАЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Серік О. А., магістр, Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

Проблема впровадження антикорупційних заходів на підприємствах України є вкрай актуальною, оскільки створені агенції і органи, ухвалене антикорупційне законодавство вимагають від уповноважених осіб, відповідальних за антикорупційну діяльність підприємства, відповідної компетенції.

Спеціальним уповноваженим суб'єктом у сфері протидії корупції в Україні є Національне агентство з питань запобігання корупції (НАЗК). Це центральний орган виконавчої влади зі спеціальним статусом, який забезпечує формування та реалізує державну антикорупційну політику[1]. Саме НАЗК надає рекомендації, роз'яснення та проводить навчання у сфері протидії корупції. Але цей напрямок до сих пір не запрацював належним чином, що веде до помилок та непрофесіоналізму в діяльності уповноважених осіб.

Рішенням НАЗК від 10.06.2016 року № 1 було затверджено орієнтовний план-графік проведення тренінгів для працівників апарату НАЗК на 2016 рік [2]. Тобто, лише через 2,5 роки з моменту прийняття Закону України «Про

запобігання корупції» (далі - Закон) [3] розпочалося впровадження навчальних заходів для представників головного спеціального уповноваженого суб'єкта у сфері протидії корупції. У 2016 році було проведено такі тренінги: липень – круглий стіл «Як забезпечити впровадження стандартів доброчесної поведінки?»; листопад – тренінг для працівників державної установи «Урядовий контактний центр» на тему: «Роль і місце НАЗК у сфері протидії корупції в Україні»; листопад – для працівників апарату НАЗК та осіб, відповідальних за підготовку антикорупційних програм в органах влади – тренінг на тему: «Проведення оцінки корупційних ризиків та підготовка антикорупційних програм в органах влади, суб'єктах господарювання державної форми власності» (участь взяли близько 140 осіб); грудень – тренінг на тему: «Превентивні антикорупційні механізми та їх реалізація уповноваженими підрозділами (особами) з питань запобігання та виявлення корупції» (участь взяли понад 100 представників державних органів та посадових осіб місцевого самоврядування, центральних та місцевих рівнів). Відповідно до Звіту щодо результатів організації та проведення навчань деякі заплановані навчальні заходи у 2016 році проведені не були, тому їх було перенесено на I півріччя 2017 року [4].

Згідно аналітичної довідки щодо проведення тренінгів у 2017 році [5] – за результатами проведених НАЗК тренінгів з актуальних питань антикорупційної діяльності в 2017 році уповноваженими підрозділами (особами) з питань запобігання та виявлення корупції (далі - Уповноважений) органів державної влади та місцевого самоврядування було організовано та проведено понад 1269 тренінгів, у яких прийняли участь 93 271 працівник державних органів та органів місцевого самоврядування.

Але ця статистика виглядає досить дивно, якщо звернути увагу на зміст Концепції організації і проведення навчань [6] для тієї ж категорії працівників. Так, згідно концепції, у 2017 році було заплановано проведення 27 тренінгів для уповноважених підрозділів державних органів у м. Києві (очікувана кількість близько 675 осіб) та 10 тренінгів по регіонах (близько 650 осіб). Так як навчання в регіонах охоплювало 5 регіонів, то участь у регіональних навчаннях мали змогу взяти 25-100 представників від одного регіону. Тому не зрозуміло, скільки представників фактично пройшли навчання – понад 90 тисяч чи близько 1000.

Подібна концепція прийнята й на 2018 рік [7]: 12 тренінгів для представників уповноважених підрозділів державних органів у місті Києві (близько 420 осіб); 12 тренінгів у регіонах (близько 1440 осіб – не більше 30 осіб від кожної області). Цільова аудиторія зазначених тренінгів – працівники та представники уповноважених підрозділів державних органів та органів місцевого самоврядування.

На кінець 2018 року, згідно Концепціям НАЗК, кількість працівників та представників уповноважених підрозділів державних органів та органів місцевого самоврядування з конкретного регіону, що пройшли навчання, дуже мала. Розглядаючи кількість міст та населених пунктів, кількість виконавчих органів в них, кількість підприємств, підпорядкованих органам державного і місцевого самоврядування, що підпадають під дію Закону, можна зрозуміти, що кількість навчених представників на один регіон недостатня.

Дія Закону поширюється на юридичні особи публічного права, в тому числі на підприємства, установи та організації, що перебувають у комунальній власності. Згідно статті 62 Закону керівники державних, комунальних підприємств (КП) при настанні зазначених у статті вимог повинні затвердити в обов'язковому порядку Антикорупційну програму з призначенням уповноваженої особи, відповідальної за реалізацію антикорупційної програми. В інших випадках, не передбачених Законом, керівник може, беручи до уваги рекомендації КМУ [8], утворити (визначити) та забезпечити функціонування підрозділів (осіб) з питань запобігання та виявлення корупції.

Згідно Закону, посадові особи КП прирівняні до осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, але навчання для представників КП не проводилися. Так, наприклад, керівником одного з КП Харківської області були виконані рекомендації й з кінця 2013 – початку 2014 року на підприємстві був визначений Уповноважений, а з 2017 року керівник затвердив антикорупційну програму з призначенням уповноваженої особи. Однак, Уповноважений за час своєї діяльності на КП так і не мав фактичної можливості взяти участь у тренінгах НАЗК, отримати відповіді та роз'яснення при проходженні навчання та вимушений реалізувати антикорупційні заходи, покладаючись лише на своє розуміння Закону (який досі вважається багатьма правниками недосконалим та недопрацьованим), роз'яснення НАЗК (що також не дають розгорнутих відповідей на багато питань в діяльності уповноваженої особи), пояснення юристів, судову практику тощо. При цьому зворотній зв'язок з представниками НАЗК досі майже не налагоджений. При вирішенні спірних питань у встановлений Законом (короткий) термін, виникають проблеми зі зверненнями, отриманням відповідей та роз'яснень.

Підсумовуючи вищенаведене, можна сказати, що за чотири роки дії Закону механізм навчання уповноважених представників у сфері протидії корупції є недостатньо відпрацьованим, немає злагодженості серед представників НАЗК, органів державної влади та органів місцевого самоврядування та підзвітних їм підприємств щодо передачі здобутих знань по вертикалі підпорядкованості. Все це приводить до недосвідченості представників комунальних підприємств та зростання ймовірних помилок в їх діяльності у сфері протидії корупції. Виходом з цієї проблеми може бути збільшення кількості тренінгів в регіонах та кола потенційних учасників.

Список використаних джерел:

1. Національне агентство з питань запобігання корупції [Електронний ресурс] : [Веб-сайт]. – Режим доступу: <https://nazk.gov.ua/>.
2. Рішення № 1 «Про затвердження орієнтовного плану-графіка проведення тренінгів для працівників апарату НАЗК [Електронний ресурс] : [Веб-сайт]. – Режим доступу: <https://nazk.gov.ua/navchannya-pracivnykiv-aparatu-nacionalnogo-agentstva>.
3. Закон України «Про запобігання корупції» [Електронний ресурс] : [Веб-сайт]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>.
4. Звіт НАЗК щодо результатів організації проведення Департаментом антикорупційної політики навчань за 2016 рік. - 8с. [Електронний ресурс] : [Веб-сайт]. – Режим доступу: <https://nazk.gov.ua/zvity-0>.

5. Аналітична довідки щодо проведення тренінгів для працівників уповноважених підрозділів (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції органів державної влади у 2017 році [Електронний ресурс] : [Веб-сайт]. – Режим доступу: <https://nazk.gov.ua/zvity-1>.

6. Концепція організації і проведення НАЗК антикорупційних навчань (тренінгів) для уповноважених підрозділів (осіб) з питань запобігання та виявлення корупції органів державної влади та органів місцевого самоврядування [Електронний ресурс] : [Веб-сайт]. – Режим доступу: <https://nazk.gov.ua/navchannya-pracivnykiv-derzhavnyh-organiv-ta-posadovyh-osib-miscevogo-samovryaduvannya-0>.

7. Концепція організації і проведення НАЗК тренінгів для уповноважених підрозділів (осіб) з питань запобігання та виявлення корупції органів державної влади [Електронний ресурс] : [Веб-сайт]. – Режим доступу: <https://nazk.gov.ua/navchannya-pracivnykiv-derzhavnyh-organiv-ta-posadovyh-osib-miscevogo-samovryaduvannya-1>.

8. Питання запобігання та виявлення корупції. Постанова КМУ від 4 вересня 2013 р. – № 706. – Київ. [Електронний ресурс] : [Веб-сайт]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/706-2013-п>.

РИЗИКОВІ ФАКТОРИ: НЕОБХІДНІСТЬ УПРАВЛІННЯ В ПРОЦЕСІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ БАНКУ

Світлична В. Ю., канд. екон. наук, доцент, Петров В. В., магістр, Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

Сучасні економічні події характеризуються високим ступенем динамізму й непередбачуваності, стрімким ускладненням соціальних і технологічних процесів. Щодня ми зазнаємо впливу від політичних, економічних, фінансових, геополітичних, техногенних ризиків. Безперечним фактом є і наростання результатів їхнього впливу на функціонування вітчизняного банківського сектору економіки.

В силу неможливості повного запобігання впливу економічних ризиків на результати діяльності установ банківського сектору надзвичайно актуальними і важливими залишаються питання мінімізації їх негативного впливу на діяльність банків і розробки політики управління даним економічним явищем.

Проблемам визначення сутності, класифікації, управління ризиками в тому числі банківських установ, присвячено достатньо велика кількість робіт вітчизняних та зарубіжних економістів і фахівців в галузі менеджменту, таких як: Балабанов І. Т., Бочарніков В. П., Вітлінський В. В., Зубок М. І., Кириченко О. А., Клапків М. С., Марущак С. М., Ястремський О. І. [1-9] та багатьох ін.

Діяльність установ банківського сектору невід’ємно супроводжують ризики. Виступаючи основою фінансово-кредитної системи країни, банки найбільш чутливо реагують на зміни соціально-економічних, політичних та інших факторів.